

Kunnskapsdepartementet
Pb. 8119 Dep
0032 OSLO

Deres ref.:

Vår ref.:16/00363-4

Dato: 14.04.2016

Kunnskapssektoren sett utenfra - høringsuttalelse fra Universitetet i Stavanger

Vi viser til brev av 11. januar i år der vi inviteres til å avgi høringssvar på rapporten Kunnskapssektoren sett utenfra - gjennomgang av organiseringen av de sentraladministrative oppgavene i kunnskapssektoren.

Universitetet i Stavanger avgir med dette sitt høringssvar.

Siden Nasjonal senter for læringsmiljø og atferdsforskning er det eneste av de nasjonale kompetansesentrene som ikke er høringsinstans, legger vi ved Det humanistiske fakultets innspill der dette senteret vies spesiell oppmerksomhet.

Vi beklager å ha overstått fristen den 11.04.16, men håper likefullt at uttalelsene vil bli mottatt og følge saksbehandlingen videre.

Med vennlig hilsen

Marit Boyesen
rektor

John Branem Møst
universitetsdirektør

Vedlegg: Høringsuttalelse fra Universitetet i Stavanger
Uttalelse fra Det humanistiske fakultet

Saksbehandler: Sonja Meyer, tlf.: 51833019

Kunnskapssektoren sett utenfra - høringsuttalelse

Universitet i Stavanger mener det er behov for en gjennomgang av den administrative organiseringen av departementets underliggende enheter med tanke på rolleavklaring, bedre samarbeid og mer hensiktsmessig arbeidsdeling. I særlig grad gjelder dette de mange små enhetene, forholdet mellom KD og Universitets- og høyskolerådet samt NOKUTs ansvarsområde.

Rapporten legger stor vekt på styring og kontroll, og forslagene til organisasjonsform, størrelse og ansvarsdeling er i stor grad begrunnet ut fra slike hensyn. Institusjonenes mulighetene for å bedre kvaliteten i utførelsen av samfunnsoppdraget er i liten grad berørt. Med tanke på det arbeidet som er satt i gang fra politiske myndigheter for å heve kvaliteten i undervisning og forskning, mener vi dette burde vært en klar målsetting i et forberedende arbeid med sikte på organisasjonsendring.

Nytt direktorat

I rapporten foreslås å etablere et nytt direktorat for universitets- og høyskolesektoren, slik vi leser det. Vi kan ikke se at etableringen av et nytt direktorat for sektoren vil fremme kvaliteten i tjenesteytingen. Vi tror derimot det vil føre til økt byråkratisering i form av flere ansatte, mer detaljstyring, lengre avstand mellom beslutning og iverksetting samt økt omfang av rapporteringer. Produktivitetskommisjonen rapport (NOU 2015:1) viser til slike erfaringer fra andre sektorer, og vi vil tro den samme utviklingen vil gjøre seg gjeldende her.

Ekspertgruppen nedsatt av regjeringen for gjennomgang av finansieringen av universiteter og høyskoler la fram sin rapport i januar 2015. Her framholdes ensretting og for lite ulikhet i sektoren som en trussel mot kvalitetsutvikling og konkurransedyktighet på globalt nivå. Å overføre etatsstyringen til et rent administrativt nivå mellom departementet og institusjonene, tror vi vil legge til rette for en utvikling henimot enda større grad av likhet i størrelse, ansvarsområde og arbeidsmåter mellom institusjonene snarere enn å fremme særtrekk og faglig profilering.

Lærerutdanningene

Det foreslås i rapporten å gi Utdanningsdirektoratet en mer formalisert faglig rolle i lærerutdanningene. Dette strider mot prinsippet om at høyere utdanning skal være forskningsnær og forskningsbasert ved at den svekker institusjonenes og det faglige personalets innflytelse på undervisningen. Det vil forringe mulighetene for å utvikle ulike faglige profiler ytterligere og utover de begrensinger som ligger i gjeldende rammeplaner. Universitetet i Stavanger går derfor imot forslaget om å overføre mer myndighet fra institusjonene til Utdanningsdirektoratet i fastsetting av læreinnholdet i lærerutdanningene. Også i lærerutdanningene er det behov for spesialisering og utvikling av ulike faglige profiler for å bedre kvaliteten og øke landets samlede kompetanse på området.

Nasjonale kompetansesentre

De nasjonale sentrene bør ikke drive forskning, heter det i rapporten, og blir dessuten foreslått lagt direkte under Utdanningsdirektoratet med hensyn til hvordan og av hvem oppgavene skal løses. Universitetet i Stavanger er vertsinstitusjon for Læringsmiljøsentret og Lesesenteret. Det er stor etterspørsel etter sentrenes kompetanse, og de har hatt kraftig vekst i porteføljen. Sentrene opplever stadige økende nasjonal og internasjonal interesse. Forutsetningen for deres suksess er den tette koblingen mellom sterke forskningsmiljøer, lærerutdanningen og praksisfeltet.

Universitetet i Stavanger vil advare mot å kutte koblingen mellom forskning, undervisning og praksisfelt slik rapporten foreslår. Organisering innenfor en forskningsinstitusjon med et det innebærer av faglig autonomi, gir sentrene mulighet til å være faglige premissleverandører og gi faglig fundert grunnlag for

politiske diskusjoner. Veien fra forskning til undervisning er kort, og kompetansen som nyttes i sektoren gjennom Statped, er tuftet på ny forskningen. Av denne grunn mener Universitetet i Stavanger at sentrene også bør ha en viss egenautonomi slik de har gjennom dagens ordning med senterstyrer.

Stavanger, 14. april 2016.

NOTAT MED OPPFØLGING

Til:
Sonja Meyer/Styresekretariatet

Sak: 16/00363-3

Dato: 31.03.2016

Høringsuttalelse fra humanistisk fakultet ved UiS - Kunnskapssektoren sett utenfra

Humanistisk fakultet har vurdert rapporten *Kunnskapssektoren sett utenfra - Gjennomgang av organiseringen av de sentraladministrative oppgavene i kunnskapssektoren (KD 6.1.16)*, og gir herved følgende innspill til uttale fra UiS:

En generell kommentar er at rapporten ser ut til å ha ensidig fokus på hvordan kunnskapssektoren kan få en enklere og mer styrbar organisering. Dermed vektlegges effektivitet og styring, noe som kan gå på bekostning av fokus på innhold og kvalitet. Fakultetet stiller spørsmål ved hvilke vurderinger som er gjort for å sannsynliggjøre at tilrådingene vil slå positivt ut for kvalitet i sektoren. Videre vil vi kommentere de ulike delene av rapporten i en kronologisk rekkefølge.

1.3 Høyere utdanning

1.3.1 Forvaltningsoppgaver for høyere utdanning

Utdrag fra tilråding på 1.3.1:

Tilråding

- Kunnskapsdepartementet bør slå sammen virksomheter til ett sentralt forvaltningsorgan for universitets- og høyskolesektoren.
- Organet bør også overta forvaltningsoppgaver fra Universitets- og høyskolerådet og forvaltnings- og etatsstyringsoppgaver fra departementets universitets- og høyskoleavdeling.
- Følgende institusjoner og oppgaver bør vurderes lagt til forvaltningsorganet:
 - 1-4-4-organene innen høyere utdanning (Artsdatabanken, BIBSYS, Current Research Information System in Norway (CRISTin), Felles studieadministrativt tjenestesenter (FSAT), Nasjonalt senter for realfagsrekruttering, Norgesuniversitetet og Program for kunstnerisk utviklingsarbeid (PKU)).

Fakultetet er uenig i å opprette et nytt sentralt forvaltningsorgan. Vi er inne i en tid med budsjettmessige nedskjæringer, mens et nytt forvaltningsorgan kan føre til økte utgifter. Dette er ikke vurdert av rapportens forfattere. Rapporten vektlegger økt byråkrati, eller byråkrati i seg selv som løsning på å strømlinjeforme forvaltningsoppgavene i høyere utdanning. Fakultetet vurderer dette å være uheldig. Utfordringene på området kan løses på annet vis enn å opprette et nytt sentralt forvaltningsorgan.

Vi stiller også spørsmål ved at flere oppgaver som nå ivaretas av UHR skal overføres til et nytt forvaltningsorgan. Dette kan bidra til mindre demokrati i sektoren, mindre autonomi og mer styring. Et slikt veivalg synes vi å lese som gjennomgående i rapporten, og vi mener at dette er et overordnet veivalg som ikke er blitt diskutert politisk og det kan få store konsekvenser for sektoren.

1.3.2 NOKUT - Norsk organ for kvalitet i høyere utdanning

Tilråding

- NOKUT bør rendyrkes til å vurdere kvalitet i høyere utdanning. Godkjenning

av utenlandsk utdanning bør flyttes ut av NOKUT.

- NOKUT bør samarbeide tettere og mer formalisert med andre aktører som fører tilsyn, evaluerer og vurderer kvalitet i andre deler av kunnskapssektoren.

Fakultetet har ingen formening om hvor ansvar for godkjenning av utenlandsk utdanning bør ligge. Dette er en viktig oppgave som må ivaretas på en god måte. Vi er enig i at en slik rydding av oppgaver kan bidra til at NOKUTs oppgaver blir mer enhetlige. Vi registrerer at NOKUTs arbeid dreie fra et mer eller mindre ensidig fokus på kvantitativ måling til å omfatte kvalitativ måling i større grad. Dette er ikke minst framtreddende i deres arbeid med studiekvalitet og i den nye forskriften. Fakultetet ser på det som interessant, og det kan være til stor nytte for UH sektoren at det er et organ som vurderer kvalitet i større grad. Vi vil likevel påpeke at det samtidig innebærer et økende kontrollomfang at stadig flere skal evaluere kvalitet. Vi vet fra mange andre land at slike kontroller er svært ressurskrevende, men vi vet foreløpig lite om effektene. Dette kan også være nok en indikator på at Norge beveger seg i retning større kontroll og mindre autonomi i UH sektoren.

1.3.3 SIU

Tilråding

- SIUs oppgaver innen høyere utdanning, forskning og fagskole bør legges til forvaltningsorganet for høyere utdanning, mens oppgavene for grunnopplæring og barnehage bør legges til Utdanningsdirektoratet. Dette er vår prinsipale tilråding.
- Alternativt kan SIU rendyrkes til arbeidet med internasjonalisering og overta vurdering og godkjenning av utenlandsk utdanning og kompetanse fra aktørene som gjør dette i dag.

Fakultetet er uenig i en oppsplitting av SIU, fordi fragmentering kan medføre at informasjonen blir utilgjengelig og ulik i virksomhetene. Kompetansen SIU i dag besitter er helhetlig, og tjener virksomhetene godt både innholdsmessig og organisatorisk.

1.4 Grunnskoleopplæring og barnehage

1.4.1 Udir

Tilråding

- Vi foreslår endringer i oppgavene til Utdanningsdirektoratet. Flere statlige oppgaver for forvaltning, kvalitet og utvikling av skole og barnehage bør samles i direktoratet, mens enkelte oppgaver bør vurderes overført til andre aktører. Se nærmere omtale under de enkelte virksomheter nedenfor.
- Direktoratet bør i større grad styres gjennom mål og resultater på virksomhetsnivå, og mindre gjennom oppdrag, uformell styringsdialog og sektormål.
- Utdanningsdirektoratet bør få en sterkere og mer formalisert faglig rolle i utviklingen av lærerutdanningen.

Det kan være hensiktsmessig med en gjennomgang av de sentraladministrative oppgavene under KD for å etterstrebe samarbeid og bedre arbeidsdeling mellom de ulike virksomhetene som har ansvar for disse oppgavene under KD.

Fakultetet stiller seg imidlertid ikke bak rapportens hovedforslag om å etablere et nytt forvaltningsorgan for høyere utdanning. Fakultetet støtter heller ikke rapportens anbefaling om at Utdanningsdirektoratet skal gis styrket myndighet til å påvirke den faglige utviklingen i norsk lærerutdanning.

Fakultetet er svært enig i foreløpige uttalelser som er gitt av Nasjonalt Råd for Lærerutdanning:

Lærerutdanningene

Lærerutdanningene er de eneste høyere utdanninger som nevnes spesielt i rapporten (kap. 1.4 /kap. 5.5).

Gjedremutvalget foreslår at *Utdanningsdirektoratet bør få en sterkere og mer formalisert faglig rolle i utviklingen av lærerutdanningen*. Bakgrunnen for forslaget er et ønske om å knytte barnehage og skole tettere til lærerutdanning. I begrunnelsen legger utvalget vekt på at Utdanningsdirektoratet er den største og viktigste aktøren i barnehage- og opplæringsadministrasjonene, at de forvalter en rekke ulike virkemiddel for utvikling og kvalitet i skole og barnehage og har en sentral rolle i etter- og videreutdanning av yrkesaktive lærere og rektorer. Utdanningsdirektoratet anbefales også å bli gitt tilstrekkelig handlingsrom til å markere en faglig linje overfor departementet.

Forslaget om å gi Utdanningsdirektoratet en mer formalisert faglig rolle i lærerutdanningen strider med flere grunnprinsipper i høyere utdanning. Som høyere utdanning skal lærerutdanningene bygge på forskning og vitenskapelig kunnskap som er profesjonsfaglig relevant for barnehage-/ lærerprofesjonen. Utdanningsdirektoratets ansvarsområde er barnehage og grunnopplæring. Direktoratet har i stor grad, som rapporten peker på, stått i en politisk styringslinje og vært et ekspederingsorgan for departementet. Vi ser faren for at utvalgets anbefaling vil svekke lærerutdanningenes forankring i en vitenskapelig forsknings- og kunnskapstradisjon og komme i konflikt med prinsippet om forskningsbasert lærerutdanning, og med målsettingen om å styrke læreprofesjonens forskningsforankring. Anbefalingen kan også svekke prinsippet om lærerutdanningsinstitusjonenes, som en del av UH-sektorens, autonomi.

Fakultetet støtter utvalgets forståelse av at barnehager og skoler må knyttes tett til lærerutdanningen. Dette ivaretas i stor utstrekning i dag, gjennom samarbeid mellom lærerutdanning og praksisfelt og økt grad av og satsing på forskning i praksisfeltet.

Lærerutdanningenes tette bånd til praksisfeltet ivaretas også gjennom samarbeidet mellom lærerutdanning og aktører i praksisfeltet på nasjonalt nivå, det såkalte partnerskapsamarbeidet, der også Utdanningsdirektoratet inngår som naturlig part. I tillegg er det igangsatt et stort nasjonalt kvalitetsarbeid knyttet til nasjonale retningslinjer for alle lærerutdanningene som drives gjennom samarbeid der lærerutdanningene, praksisfeltet og Utdanningsdirektoratet er aktører.

Fakultetet ser at senterne er tilfreds med Udir som oppdragsgiver. Lærerutdanningene bør fremdeles sortere under KD. Vi stiller spørsmål ved Udir's måte å drive utvikling på. Udir har eksempelvis hatt ansvar for UIU, og effektueringen har vært svært omfattende både i antall dager, personer, flyreiser, hotelldøgn og bidragsytere. Vi må stille oss spørsmål om en slik dimensjon er nødvendig for å utvikle lærerutdanninger, både med tanke på økonomi, miljø og utbyttefaglig. Det er uklart hvorvidt rapporten anbefaler Utdanningsdirektoratet som et eget styringsnivå mellom departement og lærerutdanningsinstitusjon. Fakultetet støtter ikke en slik organisering og ser det ikke som hensiktsmessig at lærerutdanning som eneste høyere utdanning skal inngå i en egen type styringsorganisering.

Et forvaltningsorgan for høyere utdanning

Fakultetet ser anbefalingene om et forvaltningsorgan for høyere utdanning, etablert mellom KD og UH-sektoren, som en sterkere byråkratisering av sektoren. Dette kan føre til en sterkere detaljstyring av sektoren som den ikke er tjent med. Sammenligningen med Utdanningsdirektoratet rolle overfor barnehage og skole er lite relevant, da høyere utdanning er en annen sektor med andre arbeidsoppgaver og ansvarsforhold.

1.4.2 Nasjonale sentere

Tilråding

- Utdanningsdirektoratet bør få ansvar for å velge hvordan og av hvem oppgavene skal løses.
- Antallet nasjonale sentre bør reduseres vesentlig.
- Sentre bør eventuelt videreføres på bakgrunn av at de har en synlig positiv effekt på kvaliteten i utdanningen. De bør organiseres som forvaltningsorganer og styres etter mål og resultater. Sentrene bør ikke drive med forskning og ikke ha styre.

De nasjonale sentrene

Flere av sentrene forsker på sentrale nasjonale satsningsområder, og har sterke forskningsmiljøer som er koblet opp mot UH-sektoren. Fakultetet mener Universitets- og høyskolesektoren må ha en førende rolle i den nasjonale kompetanseutviklingen. Å legge ned forskningsaktiviteten ved 1-4-4 sentrene vil forringe forskningsbasert drift og utvikling av sentrene. UiS er vertsinstitusjon både for NSLA og Lesesenteret, og erfarer stor etterspørsel, kraftig vekst i portefølje og stadig økende nasjonal og internasjonal interesse. Det er viktig for senterne å ha forankring i høyere utdanningsinstitusjon. Koblingen fra 1-4-4 til UH-sektoren gjør at disse blir de fremste i sitt land på sitt felt, hvilket høyner kvalitet på utadrettet virksomhet. Tett kobling mellom forskning og formidling er optimalt for fagfeltene, skoler, barnehager og PPT.

NSLA (Læringsmiljøsentret) er det eneste av de 10 senterne som ikke er egen høringsinstans. Vi vier derfor NSLA ekstra oppmerksomhet i høringsvaret. Lesesenteret, leverer egen høring.

Styring og organisering – Avvising av §1-4-4 organisering

Departementet opprettet 1-4-4-organer med hjemmel i bestemmelsen i universitets- og høyskoleloven.

Organisasjonsformen deler det faglige- og administrative ansvaret mellom departementet eller direktoratet og vertsinstitusjon. Gjødrem rapporten gir klare anbefalinger om å gå bort fra en slik organisering og over til en organisering med forvaltningsorganer. Hva dette betyr i praksis, er ikke avklart. Begrunnelsen til forslaget er at modellen «gjør det krevende for sentrene å drive med god og langsiktig planlegging og økonomistyring». Problemet er reelt, men rapporten sier ikke noe hvorfor det ikke kan løses innenfor §1-4-4 organisering.

Et nasjonalt senter bør kunne ivareta både et langsiktig og kortsiktig perspektiv, ikke utelukkende permanente oppgaver, slik rapporten anbefaler.

De nasjonale pedagogiske sentrene ble opprettet for å sikre at forskningsbasert kunnskap ble gjort tilgjengelig for skoler og barnehager. Det var derfor en ønsket å knytte dem til høyskoler og universiteter. Bortsett fra å skape synergier mellom UH-sektoren og senterne, var motivasjonen å gjøre UH-sektoren mer praksisnær, samt styrke sentrenes tilgang til forskningsbasert kunnskap. NIFU-rapporten 49/2014 konkluderer med at en på flere måter har lyktes med dette,

særlig i det at vertsinstitusjonen har styrket faglig identitet i sentrene.

En organisering som gir faglig autonomi er en forutsetning for å løse våre oppgaver. Sentrene skal være en premissleverandør i faglige diskusjoner, akademiske diskusjoner og politiske diskusjoner. Det berettiger både senterets og styrets eksistens.

Dersom senteret skal omgjøres til et sentralt forvaltningsorgan, og en utøverorganisasjon, kan den kritiske reflekterende forskningen stå i fare for å bli for ensrettet og svekket. Videre, vil et slikt administrativt organ stå i fare for å bli for distansert fra oppgavene som skal løses.

Senterets har en dobbeltfunksjon ved at det bidrar både med utadrettet virksomhet og forskning. Denne tosidigheten ser vi på som særdeles viktig for å ivareta oppgavene der både praktiske erfaringer og teoretiske perspektiver vil bidra til at den positive effekten av sentrenes faglige aktivitet i sektoren skal fortsette.

§1-4-4-ordningen bidrar til at sentrene har god faglig forankring i UH-fagmiljøer, samtidig som de kan ta oppdrag på kort varsel fra KD/Udir, f. eks. i forbindelse med store nasjonale satsinger.

Reduksjon av sentre

Det vektlegges i rapporten å kutte ned på antallet nasjonale senter og andre enheter vesentlig for å skaffe en oversiktlig organisering. Det er usikkert om det samsvarer med reell kvalitet i Kunnskapssektoren. Når det gjelder effektiviteten, synes vi også at det er oppgaver som bør styre formasjonsformen og størrelsen, ikke omvendt.

De nasjonale sentrene danner et nettverk som Utdanningsdirektoratet administrerer. Dette samarbeidet mener vi kan styrkes. Det er helt nødvendig med tett kontakt mellom sentrene for å sikre helheten i utviklingen av barnehager og skoler. Vi synes også at geografisk spredning av sentrene er positivt.

Kvalitet - synlige positive effekter på kvaliteten i praksisfeltet og utdanningen

Gjedremrapporten stiller seg kritisk til «bruken av og kvaliteten på tjenestene». Vi etterlyser grunnlaget for denne påstanden. Hovedkonklusjonen i flere tidligere vurderingsrapporter (bl.a. fra Udir, NIFU, Deloitte) har nemlig vært at de nasjonale sentrene gjør en god jobb, og at en ikke ser noen bedre eller mer effektiv måte å organisere dette arbeidet på.

Både Lesesenteret og NSLA er svært etterspurt blant målgrupper og samarbeidspartnere. Sentrene kan vise til synlige positive effekter i praksisfeltet gjennom flere store prosjekter. Skoleutviklingsprogrammet *Respekt* er utviklet og kontinuerlig revidert i en interaksjon mellom forskning og praksis, og er kunnskap som har blitt kvalitetssikret bl.a. i *Ungsinn*. Vi forventer at *Læringsmiljøprosjektet*, som bygger på Respekt, vil kunne gi lignende synlige resultater. Store NFR-prosjekter som *Agderprosjektet*, en randomisert kontrollert studie på læringsmiljø og faglig utbytte fra barnehagen, og *CIESL*, som fokuserer på bruk av forskning på klasseledelse i praksisfeltet i skolen, vil om få år kunne vise resultater knyttet til effekt. Lesesenteret vil i sin høringsuttalelse redegjøre for sine store pågående prosjekter som Språkløyper, Two Teachers og en rekke andre anerkjente prosjekter.

Forskning

I rapporten står det «*Sentrene bør ikke drive med forskning ...*» samtidig som det vises til at det må kreves at senterets arbeid skal vise til en positiv effekt og kvalitet. Hvordan skal en vise til dette uten forskning?

Sentrene er forskjellige når det gjelder forskning. Læringsmiljøsenderet, som Lesesenteret, startet som forskningssenter og har hatt forskning som viktig del av sitt arbeid i alle år. Derfor stiller vi oss undrende til Gjedremrapportens skepsis til fragmentering av forskningsmidler.

Vi ønsker å fremheve at det er hensiktsmessig at sentrene forsker dersom det som leveres skal være av god kvalitet, og at løseviser senter, uten forskning kan føre til retorisk formidling, eller formidling på et nivå som i verste fall kan være skadebringende for barn og unge. Forskning vil si at kunnskapen er evidensbasert og at funnene har gjennomgått en kvalitetssikring. Denne kvalitetssikringen vil stå i alvorlig fare dersom sentrene ikke skal forske. Krav om forskningsbasert kunnskap, kan undergraves dersom sentrene ikke lenger har forskere, som kan skille mellom god og dårlig kvalitet på undervisning og kunnskap som skal formidles.

Det foreslås i rapporten at Udir skal bestemme hvem og hvordan problemer skal løses. Det synes urimelig at Utdanningsdirektoratet skal ha en så dominerende innflytelse på hvem som bør løse oppgavene, samt velge hvem som skal utføre disse. Vi ønsker å poengtere at problemstillinger ofte reises av forskere, som dokumenterer hvilke problemer som eksisterer i praksis. Hvordan oppgaver løses, henger ofte sammen med en erkjennelse av at det eksisterer problemer, dokumentert gjennom empiriske funn fra forskning. Det er dette arbeidet vi gjør, i tett samarbeid med praksisfeltet på den ene siden og forskningsfellesskapet på den andre siden.

Styre

I rapporten står det at «*Sentrene bør ikke ha styret*»

Læringsmiljøsenderet er det eneste senteret som har eksternt styre. Styret er imidlertid ikke oppnevnt av KD slik rapporten uttrykker, men av UiS og KD i samarbeid. KD oppnevner to representanter, UiS oppnevner to, og KD og UiS blir enige om styreleder. Dette synes vi er en klar fordel, fordi senteret utfører oppgaver både for UiS og nasjonale utdanningsmyndigheter. Styret har en viktig oppgave i å balansere prioriteringer og aktiviteter.

Styret har igangsatt en ekstern evaluering av senteret og styreformen, for å sikre kvalitet og at styret fungerer etter hensikten.

1.4.3 Senter for Ikt i utdanningen

Tilråding

- Senter for IKT i utdanningen bør slås sammen med Utdanningsdirektoratet.
- Relevante oppgaver og ressurser bør samordnes med Vox, UNINETT, Norgesuniversitetet og eventuelt andre aktører.

Fakultetet har god erfaring med tjenestene senteret tilbyr. Etter hvert må en regne med at alle virksomheter bør ha høy ikt-kompetanse, men vi vet at variasjonen er stor rundt om i kommunene, og da er tilbudet fra IKT-senteret av stor verdi for organisasjoner som ikke har kapasitet til å utvikle tilbud selv.

1.4.4 Fylkesmannen

Tilråding

- Det bør vurderes å styrke Fylkesmannens rolle i arbeidet med å veilede, gi råd og

bidra til utvikling av skoler, barnehager og deres eiere. Det kan skje ved å delegere oppgaver og ansvar fra Utdanningsdirektoratet.

Fakultetet mener at spørsmålet rundt Fylkesmannens oppgaver må avklares og defineres bedre enn det er gjort i dag, før en kan ta stilling til om Fylkesmannen skal ha et utvidet mandat. Per i dag driver Fylkesmannen med juridisk tilsyn. Kvalitetsutvikling er i praksis redusert til kontroll av juridisk forvaltning, og i svært liten grad til proaktiv veiledning. Fakultetet stiller spørsmål ved om en tilsynsbasert kontroll skaper kvalitetsutvikling i forståelsen pådriverkraft, vilje og evne til å utvikle god kvalitet. Rapporten er skeptisk til dialogisk form, og ønsker mer styring. Hvem lærer mer av denne formen for kvalitetsutvikling? Utdanningsforskere i dag fremhever nettopp dialog, deling, utveksling, lære av eget virke som sentrale for å skape kvalitet. Styring og mindre dialog samsvarer ikke med dette bildet.

1.4.5 Statped

Tilråding

- Statsstyringen av Statped bør flyttes fra Utdanningsdirektoratet til Kunnskapsdepartementet.
- Statped sine tjenester bør tilbys på lavest mulig forvaltningsnivå. Kunnskapsdepartementet bør vurdere om noen av oppgavene kan overføres til kommuner, fylkeskommuner eller interkommunale selskaper.
- Kunnskapsdepartementet bør vurdere om resterende nasjonale oppgaver er omfattende nok til å rettferdiggjøre en egen statlig virksomhet.

Fakultetet deler ikke rapportens tilråding om å tilby tjenester på lavest mulig nivå i betydning den enkelte kommune. Statpeds oppdrag er ofte tilknyttet målgrupper med få elever per avgrensede område. Små kommuner vil ikke ha mulighet til å tilby likeverdige tjenester som store kommuner kan når det gjelder kompetanse på hørsel, døvblinde, blinde og andre vansker. Vi vurderer at fagmiljøene vil styrkes ved at de er organisert som i dag, med forskning tilknyttet sitt virke.

Stavanger, 31.3.16

Elaine Munthe
Dekan HF

Ingunn Folgerø
Fakultetsdirektør HF

Saksbehandler:
Ingunn Folgerø
Fakultetsdirektør HF

Saksbehandler: Ingunn Folgerø, tlf.: